

במדינה

(המשך מעמוד 7)

העלתה מחשבה זו, כאשר שוחחה עם מנהיגי ישראל על הבקעה הפלסטינית. היא בוודאי חייכה בליבה כאשר שמע עה, מפי פרס ושמייר, שיש לגנות את הטורריוזים המנוול של הפלסטינים ול"הילחם בו. אולי אמרה לעצמה, שקט: "תראו מי מדבר!"

אורחים

גברת הברזל

מרגרט תאצ'ר

היא ניץ קיצוני

אך בענייני ישראל-ערב

קולה הוא קול היונה

"זוהי גולדה מאיר במהדורה תרבויתית!" אמר אחד מאורחיה של מרגרט תאצ'ר בקבלת-הפנים הגדולה שערכה לישראלים במלון המלך דויד. "וגם בעטיפה יותר יפה!" הוסיפה אשתו.

לא לחינם נקראת ראשי-משלת בריטניה בשם "גברת הברזל". עיניה קרות כקרח. גם כשהיא רקדה עם עופרה חזה, תיארה אחת הנוכחות את החוויה כך: "מן החגורה ומטה היא רקדה, כמו כל אשה. מן החגורה ומעלה היא לא זזה. זה היה כאילו גוף אחר."

סוף הדרך. כמו גולדה מאיר, תאצ'ר היא אשה קשוחה. בעלת דיעות נוקשות ורגשניות. שאינן תוצאה של עמקות מחשבתית. בתי-החננוני שהשי-תלטה על מיפלגת-האצולה הבריטית, כמו בתי-הנגר שהפכה מנהיגת ישראל, רגילה לפקר, לא להקשיב.

תכונות אלה הכניסו אותה לצרות. אחרי שבע שנים בשילטון מתמוטט עולמה סביבה. התיאוריות הכלכליות השמרניות הנוקשות, שהיא רבקה בהם בעקשנות עילאית, הובילו לאסון. יותר מרבע מכל העוברים בבריטניה הם

הוותיק, איש מערכת מעריב ומנכ"ל רשות-השידור לשעבר. היתה אחת הטיבות העיקריות למסירת תפקיד מנכ"ל-המיפלגה בידו. היה זה דווקא יצחק ברמן שגילה את לפיד והציע אותו לתפקיד זה. תחילה הציע ברמן את התפקיד ליצחקי, אך הוא השתכנע שלא כראי שהמנכ"ל יהיה בעצמו עסקן פוליטי, בעל שאיפות משלו. למרבה האירוניה התגלה חישימהר כי גם טומי לפיד הוא בעל שאיפות כאלה. בלחצו תוקן התקנון, ונמחק הסעיף שאסר על המנכ"ל להיות מועמד לכנסת.

כשהתברר כי רבים מהצירים מני-פיס את ידם ללא כרטיס-ציר, פרצה כבר מהומה. צ'יץ' פנה ליצחקי ודרש שאנשיו יתמכו בכל הצעות-ההחלטה של הוועדה המכינה, או לפחות שיימני עו. יצחקי סירב, וכינס את אנשיו להתי-ייעצות. ובעוד המהומה בעיצומה, עלה לבי-מה אלי הללי, ראש עיריית דימונה, בנסיון פאתטי לארגן שירה בציבור. הרמיון לוועידת-חרות היה שלם.

בחזרה לליכוד

על פני השטח. נראו המהומות כמאבק-כוח שבין הקבוצות השור-נות לקבוצת המייסדים. מתחת לפני השטח, ביעבע בלי ספק העניין הערתי, עם רמוזים עבים על "כנופיות" ו-"טרמפיסטים".

עורכי מישפטי-הליניץ העלימו עובדה פשוטה ומכרעת: הוועידה כלל לא היתה נערכת לולא פעולתו הממושכת והסבלנית של יצחקי. היה זה יצחקי שהתחם בחוגי-הבית שלו 400 אנשים על הצטרפות למיפלגה — ורק נוכחותם של 400 אלה איפשרה את עריכת הוועידה.

זה היה הישג גדול, ומייסדי המיפלגה נהנו ממנו. אך ברגע שהיה מובטח כי הוועידה אכן יכולה להיערך, וכי האולם יהיה מלא — נפל עליהם פחדו של יצחקי, והם החליטו לסלקו. בשיחה עם העולם הזה גילה

תאצ'ר בקבלת-הפנים לישראלים במלון המלך דויד מחייכת, חמורה, רוקדת, קשוחה

תאצ'ר נואמת גולדה מאיר במהדורה תרבותית

תאצ'ר עם פרס עזרה הדדית

השפעה במרחב. גם המדינות הערביות הפרו-מערביות, כמו ירדן, שהיו פעם גוררות בריטיות, נושאות כיום את עיניהן לווינגטון, לא ללונדון. התרו-מה הבריטית לכל תהליך יכולה רק להיות מזיערית.

יתר על כן: תאצ'ר, יותר מכל ראש-מדינה מערבי אחר, מלכד שימעון פרס, קשורה כיום בארצות-הברית עד כדי תלות מוחלטת. לא תיתכן שום סטיה בריטית מן הקו האמריקאי הנוקשה. ואת המדיניות האמריקאית יכולים האמריקאים לבצע כעצמם, בלי עזרה נדיבה מצד ארץ כושלת, השוקעת בכוח כלכלי.

בריטניה, שרגליה התנופפו השבוע ביירושלים, אינה עוד בריטניה שיצאה ממנה במאי 1948, בוודאי לא האימי-פריה המפוארת, שצבאה נכנס לירושל-לים בתהלוכת-ניצחון ב-1917.

אותו החליל. אולי זה חבל — כי בענייני ישראל-ערב מייצגת מרגרט תאצ'ר, הניצית מבטן ומלידה, דווקא

"מדוע לא באת כשאני הייתי ראש-משלה?"

עמדה יונית מאוד. היא לא הסתירה מאוני מארחה שלדעתה על ישראל להכיר בזכות ההגדרה העצמית של הפלסטינים, ואף לשאת ולתת, בנסיבות המתאימות, עם אש"ף. ברור כי היא דוגלת בנסיגת ישראל מכל השטחים הכבושים תמורת שלום. ובשינוי דראסטי במצב האוכי-לוסי בשטחים הכבושים מיד. חילוקי-דיעות אלה לא הטרידו את מארחה. פרס ושמייר יודעים היטב כי חשובה ממחלוקת זו העובדה הבסיסית: גם בריטניה וגם ישראל רוקדות כיום לפי אותו החליל.

מובטלים. הכלכלה הבריטית כושלת. תאצ'ר בצרות מכל הבחינות. מדינאי בצרה אוהב לבקר עמיתים בחו"ל. ביקור ממלכתי כזה הוא מיפעל לעזרה הדדית. גם האורח וגם המארח זוכים כפי-רסומת בארצו ובעולם. כל ביקור מעלה את פופולריותו בשתי המדינות. קשה למתוח ביקורת על מנהיגות) המדינה כשהוא/היא נושא/ת את דגל המדינה בחו"ל. לא היתה כמעט משמעות נוספת לביקור זה. דיבוריה של הגברת המ-בורזלת על תומתה לתהליך-השלום היו מן השפה ולחוץ. אין לבריטניה

יצחקי לראשונה שהוא החליט לפרוש מן המיפלגה החדשה. נמאס לו. אבל מתחת לכל זה מסתתרת עובדה הרבה יותר חשובה. ראשי-החץ של קבוצת המייסדים, פלומין, הרמלך וצ'יץ', הם אנשי קבוצת-מודעי שפרטו מהליכוד. הם מבקשים, ככל הנראה, לבנות למען מודעי מיקלט בטוח במיפלגה החדשה. אם ינבשו למענו די כוח, יוכלו בבוא היום לנסות להביאו למרכז הליברלי. אחרי הבחירות לנווט את המיפלגה לקואליציה חדשה-ישנה עם חרות, אז יוכלו לסייע למודעי במאבקו-להתמנות כמנהיג הימין כולו.